

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.029 van 16 februari 2012
in de zaak A. 197.232/XIV-33.393**

In zake : Tarik NAJMI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mathieu Langerock
 kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis (Brugge)
 Dampoortstraat 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie
met kantoren te 1000 Brussel
Leuvenseplein 4, 4^e verdieping
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 juli 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 28 juni 2010 van de gevangenisdirecteur van
Gent waarbij aan de verzoeker de tuchtsanctie wordt opgelegd van strikt regime
van 29 juni 2010 tot en met 28 juli 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 februari 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Daphné Florequin, die loco advocaat Mathieu Langerock verschijnt voor de verzoeker, en attaché Jorn Brewaeys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd sedert 11 december 2007 en verblijft op het moment van de bestreden tuchtprocedure in de strafinrichting van Gent.

3.2. Op 26 juni 2010 wordt lastens de verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin wordt aangegeven dat de verzoeker verdachte handelingen stelde waarna bij celcontrole een zelfgemaakte lader en een GSM, verstopt in een verpakking van haverhout, werd gevonden.

3.3. Op 26 juni 2010 wordt aan de verzoeker als voorlopige maatregel het verplicht verblijf op cel opgelegd.

3.4. Op 26 juni 2010 wordt de verzoeker meegedeeld dat tegen hem een tuchtprocedure wordt opgestart waarbij hem een kopie van dit document, van

het rapport aan de directeur, van het overzicht van vroegere sancties en van elk stuk dat deel uitmaakt van het tuchtdossier, wordt overhandigd.

3.5. Op 28 juni 2010 wordt de verzoeker gehoord.

3.6. Op 28 juni 2010 wordt de verzoeker de tuchtsanctie één maand strikt regime opgelegd, van 29 juni 2010 tot en met 28 juli 2010. Deze beslissing steunt op de volgende overwegingen :

“ (...)

▪Gelet op de artikelen 81, 82 en 83 van het KB van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen ;

•Gelet op betrokkene werd betrap in het bezit van een gsm; gelet op de ongeoorloofde communicatie die hiermee mogelijk is, wordt dit beschouwd als een zeer zware inbreuk; de verklaringen van betrokkene komen compleet ongeloofwaardig over : hij verschuilt zich al te gemakkelijk achter een gedetineerde die recent vrij gegaan is en die bijgevolg niet meer bevraagd kan worden; de verklaringen zijn ongeloofwaardig daar onderzoek uitwees dat beiden zich op een verschillende sectie bevonden en derhalve niet samen gingen douchen; de directie wijst tevens op het feit dat betrokkene sinds eind mei niet meer belde via de gevangenistelefoon zonder dat hij daarvoor een aanvaardbare verklaring kan voor geven; deze omstandigheden rechtvaardigen vermelde sanctie

(...)”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens gemis aan belang

De aangevoerde exceptie

4.1. In zijn verzoekschrift betoogt de verzoeker dat hij door de bestreden beslissing onmiddellijk en rechtstreeks wordt geraakt en dat hij, onder meer, aan de voorwaarde van het belang voldoet.

4.2. In haar laatste memorie werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens gemis aan belang op. Zij betoogt dat de verzoeker geen omschrijving geeft van het belang in zijn verzoekschrift. Deze poneert louter dat hij door de bestreden beslissing onmiddellijk en rechtstreeks wordt geraakt. Waar de verzoeker weliswaar een passage wijdt aan diens “belang”, kan de verwerende partij niet anders dan vaststellen dat dit in dermate algemene en vage bewoordingen gebeurt dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de verzoeker in deze over een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig belang beschikt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bekomen.

Beoordeling

4.3. De verzoeker beschikt in elk geval over een moreel belang om de beslissing aan te vechten waarbij middels een tuchtsanctie zijn gedrag in de strafinrichting wordt afgekeurd.

De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

5.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 82, 1°, van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende het Algemeen Reglement van de Strafinrichtingen.

Hij zet uiteen dat de in de voormelde bepaling vermelde straffen “ontzegging van arbeid, lectuur, kantine, bezoeken, briefwisseling en van de andere, krachtens dit reglement of bijzondere reglementen, verleende gunsten” zijn en dat de tuchtstraf van een maand strikt regime niet in de reglementering is voorzien.

5.2. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat het “strikt regime” in de gevangenis van Gent een beperking van bezoek tot glasbezoek, telefoonverbod (behalve met advocaat en ombudsman), individuele wandeling, geen activiteiten en geen werk omvat. Het strikt regime bestaat uit de ontzegging of beperking van bepaalde rechten die in artikel 82, 1°, van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende het Algemeen Reglement van de Strafinrichtingen worden opgesomd. De sanctie wordt niet in strijd met dit artikel opgelegd. Dat de benaming “strikt regime” niet terug te vinden is in deze bepaling, is irrelevant. In de gevangenis van Gent worden de tuchtsancties meestal mondeling op de tuchtzitting meegedeeld. Ze worden in ieder geval steeds schriftelijk en mondeling betekend. Indien er onduidelijkheden over de inhoud van de tuchtsanctie zijn, kan de gedetineerde steeds om een verduidelijking vragen, wat de verzoeker heeft nagelaten te doen.

5.3. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat het begrip “strikt regime” geen vooraf bepaalde inhoud heeft. Het vaag begrip

“strikt regime” kan steeds aan een wijzigende betekenis worden onderworpen. De beslissing laat na om de draagwijdte van het “strikt regime” nader te omschrijven. Het penitentiair bestuur te Gent krijgt een zeer grote discretionaire bevoegdheid bij het uitvoeren van de tuchtsanctie en wordt in de mogelijkheid gesteld om de inhoud van de tuchtsanctie in de loop van de uitvoering te wijzigen.

5.4. In haar laatste memorie voegt de verwerende partij niets nieuws aan haar eerder betoog toe.

Beoordeling

6.1. Artikel 82, 1°, van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende het Algemeen Reglement van de Strafinrichtingen (hierna: het algemeen reglement) geeft een opsomming van de tuchtstraffen die aan de gedetineerden opgelegd kunnen worden: de ontzegging van arbeid, lectuur, kantine, bezoeken, briefwisseling “en van de andere, krachtens dit reglement of bijzondere reglementen, verleende gunsten”. De aan de verzoeker opgelegde tuchtstraf van “strikt regime” is daar niet bij.

6.2. Gewis kan met de verwerende partij aangenomen worden dat de benaming van de straf waarmee de gunsten, waarvan een gedetineerde in normale omstandigheden kan genieten, worden ingetrokken, niet belangrijk is. De verwijzing naar de term “strikt regime” is op zich dan ook niet in strijd met artikel 82, 1°, van het algemeen reglement. Evenwel blijkt niet dat het begrip “strikt regime” een vooraf bepaalde inhoud heeft -er blijkt daaromtrent geen algemeen reglement voor alle gevangenen of voor de gevangenis te Gent te bestaan; er blijkt ook geen intern reglement voor de gevangenis te Gent te bestaan - zodat de gedetineerde op het ogenblik dat hij de maatregel opgelegd krijgt de draagwijdte van de tuchtstraf niet of niet volledig kan inschatten. De draagwijdte van de maatregel is ook niet in de bestreden beslissing zelf opgenomen. Het betoog van de verwerende partij dat “(de tuchtsancties) in de gevangenis van Gent (...) meestal mondeling op de tuchtzitting (worden) meegedeeld” en “ze (...) in ieder

geval steeds schriftelijk en mondeling (worden) betekend”, wordt in casu niet aangetoond, nu uit het administratief dossier niet blijkt dat het begrip “strikt regime” een vooraf bepaalde vaste inhoud heeft waarvan de verzoeker kennis had.

Een en ander opent voor het bestuur mogelijkheden om de concrete inhoud van de opgelegde maatregel eerst na het nemen van de bestreden beslissing te bepalen of in de loop van de uitvoering ervan te wijzigen, wat niet kan. In die zin heeft de maatregel van het “strikt regime”, zoals de verwerende partij hem aan de verzoeker opgelegd heeft, geen plaats in artikel 82 van het algemeen reglement.

6.3. Het betoog van de verwerende partij dat de verzoeker, indien er onduidelijkheid over de inhoud van de tuchtsanctie was, steeds om een verduidelijking kon vragen, doet geen afbreuk aan de hoger, onder randnummer 6.2 vermelde schending van artikel 82 van het algemeen reglement, in het bijzonder gelet op de mogelijkheid in hoofde van de verwerende partij om de concrete inhoud van de opgelegde maatregel eerst na het nemen van de bestreden beslissing te bepalen.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 28 juni 2010 van de gevangenisdirecteur van Gent waarbij aan de verzoeker de tuchtsanctie wordt opgelegd van strikt regime van 29 juni 2010 tot en met 28 juli 2010.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 februari 2012, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen